

Κυριακή του Παραλύτου

/ [Πεμπτουσία](#)

Την τρίτη Κυριακή μετά το Πάσχα θυμόμαστε το

θαύμα της **θεραπείας του Παραλύτου**, ένα θαύμα που έκανε ο Κύριος κατά τη διάρκεια της Πεντηκοστής των Ιουδαίων και το διηγείται ο ευαγγελιστής Ιωάννης.

Ο Κύριός μας, καθώς βρισκόταν μαζί με τους μαθητές του στα Ιεροσόλυμα, πέρασε από έναν χώρο, όπου υπήρχαν πολλοί άρρωστοι, που υπέφεραν από διάφορες

ασθένειες. Στο κέντρο του χώρου αυτού υπήρχε μια δεξαμενή γεμάτη με νερό. Κατά διαστήματα ένας άγγελος τάραζε το νερό και τότε, όποιος άρρωστος προλάβαινε να πέσει μέσα στη δεξαμενή γινόταν καλά.

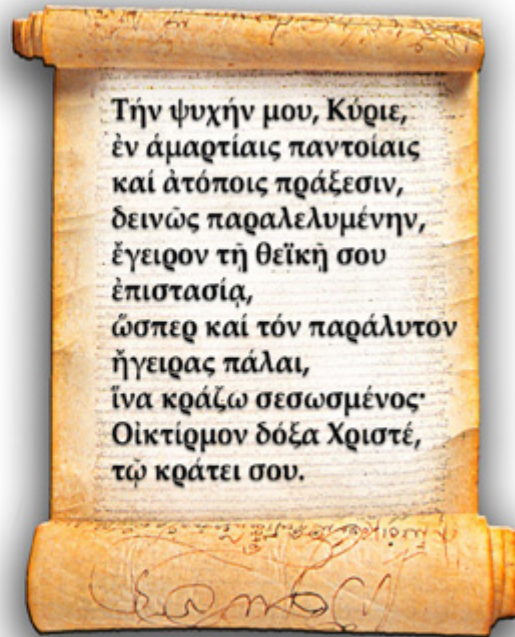
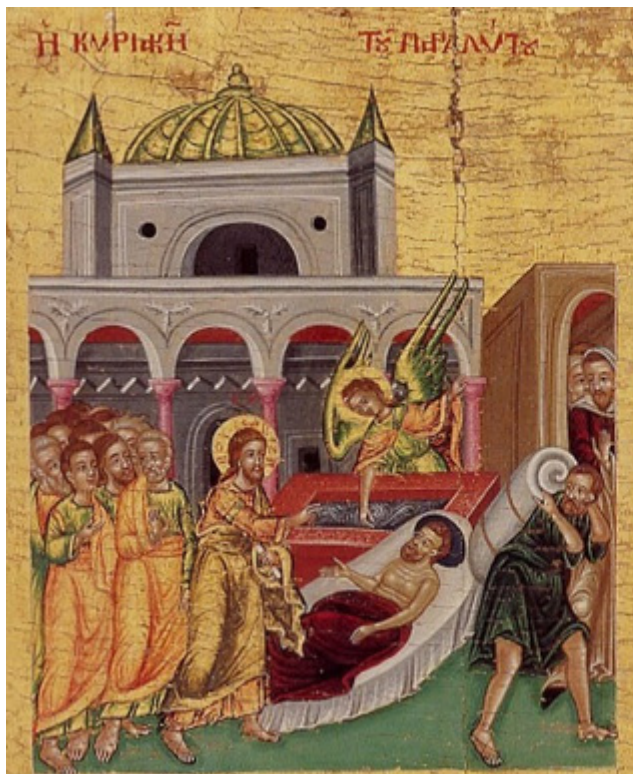
Μεταξύ των αρρώστων αυτών βρισκόταν κι ένας άνδρας, που ήταν παράλυτος επί 38 χρόνια, κάτι που το γνώριζαν πολλοί, μεταξύ των οποίων και ο Ιησούς. Έτσι, όταν τον είδε, ήρθε κοντά του και του είπε: «*Θέλεις να βρεις την υγεία σου;*». Κι ο παράλυτος άνθρωπος με παράπονο του είπε: «*Κύριε, δεν έχω κανέναν που θα με βοηθήσει να μπω στο νερό όταν ταραχτεί. Πάντα κάποιος άλλος με προλαβαίνει*». Τότε ο Κύριος απευθύνεται προστακτικά: «*Σήκω στα πόδια σου, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα*». Και αμέσως τα πόδια του παράλυτου άνδρα δυνάμωσαν, σηκώθηκε, φορτώθηκε το κρεβάτι του και έφυγε.

Λίγες μέρες μετά, όταν ο Ιησούς τον είδε στον Ναό, του είπε: «*Διαπίστωσης ότι έγινες καλά. Από δω και πέρα πρόσεχε τη ζωή σου, μην αμαρτάνεις, για να μη σου συμβεί κάτι χειρότερο*». Κι ο πρώην παράλυτος διέδωσε ότι ο Ιησούς είναι εκείνος που τον θεράπευσε.

Κυριακή του Παραλύτου. Ευαγγελική περικοπή - Κατά Ιωάννην. Κεφ. ε΄1-15)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσόλυμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἔταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὧς δήποτε κατείχεται νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ θεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράβαττον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

Εκεῖνον τον καιρό, ανέβηκε ο Ιησοῦς στα Ιεροσόλυμα. Εκεί, στα Ιεροσόλυμα, κοντά στην πύλη που λέγεται προβατική, υπάρχει μια δεξαμενή που στα εβραϊκά τ' ὄνομά της είναι Βηθεσδά και έχει γύρω γύρω πέντε υπόστεγα με καμάρες. Κάτω από αυτά τα υπόστεγα ήταν ξαπλωμένοι ένα μεγάλο πλήθος από αρρώστους, τυφλούς, κουτσούς, πιασμένους, που περίμεναν την κίνηση του νερού. Γιατί Ἄγγελος από καιρό σε καιρό κατέβαινε στη δεξαμενή και τάρραζε το νερό· ὅποιος λοιπὸν ὕστερα από την ταραχὴ του νερού ἔμπαινε πρῶτος στη δεξαμενή, αὐτός γινόταν καλά από οποιαδήποτε κι αν εἶχε αρρώστια. Και ἦταν ἐκεῖ ἕνας ἄνθρωπος, που τριάντα οχτῶ χρόνια βασανιζόταν μέσα στην αρρώστια του. Αὐτόν, ὅταν τον εἶδε ο Ιησοῦς ξαπλωμένο και κατάλαβε πως πολὺ καιρό ἔχει ἐκεῖ, του λέει: θέλεις να γίνεις καλά; Του ἀποκρίθηκε ὁ ἀρρωστος: Κύριε, δεν ἔχω ἄνθρωπο για να μεβάλει στη δεξαμενή, ὅταν ταραχθεῖ το νερό. Πάνω στην ὥρα που πάω να μπω ἐγώ, ἄλλος πρὶν ἀπὸμένα πέφτει στο νερό. Του λέει ὁ Ἰησοῦς: Στάσου στα πόδια σου, σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα. Κι ἀμέσως ἐγινε καλά ὁ ἄνθρωπος και σήκωσε το κρεβάτι του και περπατούσε. Και ἦταν Σάββατο ἐκείνη τη μέρα. Ἐλεγαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι στον θεραπευμένο: Εἶναι Σάββατο· δε σου ἐπιτρέπεται να σηκώσεις το κρεβάτι. Τους ἀποκρίθηκε: Εκείνος που μ' ἔκανε καλά, ἐκεῖνος μου εἶπε να σηκώσω το κρεβάτι μου και να περπατήσω. Τον ξαναρώτησαν: Ποιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος που σου εἶπε σήκωσε το κρεβάτι σου και περπάτα; Ἀλλὰ ὁ θεραπευμένος δεν ἤξερε ποιος εἶναι, γιατί ὁ Ἰησοῦς χάθηκε μέσα στον λαό που ἦταν ἐκεῖ. Ὑστερα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τον βρίσκει ὁ Ἰησοῦς στον ναό και του λέει: Κοίταξε, ἐγίνες καλά, μην ἀμαρτάνεις πια, για να μη σου συμβεῖ τίποτε χειρότερο. Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος και διάλαθησε στους Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός που τον ἔκανε καλά.

Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε,
ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις
καὶ ἀτόποις πράξεσιν,
δεινῶς παραλελυμένην,
ἐγειρον τῇ θεϊκῇ σου
ἐπιστάσιᾳ,
ὡσπερ καὶ τὸν παράλυτον
ἤγειρας πάλαι,
ἵνα κράζω σεσωσμένος·
Οἰκτίριμον δόξα Χριστέ,
τῷ κράτει σου.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

